

V petek je bila v Ljubljani slovesna otvoritev vojaške gimnazije »Franc Rozman-Stane«. Več o svečanosti ob otvoritvi berite na 12. strani. — Foto: F. Perdan

Leto XXVIII. Številka 86

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin — Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Igor Slavec — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, torek, 11. 11. 1975

Cena: 1,50 dinarja

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Revolucionarnost in ustvarjalnost v preteklosti in sedanosti

Z zvoki internacionale, ki sta jo izvajala pihalni orkester iz Škofje Loke in pevski zbor KUD Ivan Cankar od Sv. Duha, se je v soboto dopoldne v kinu Sora v Škofji Loki začela svečana proslava ob 40-letnici stavke v Šeširju. Poleg delavcev tovarne, več kot 80 udeležencev stavke pred štiridesetimi leti, predstavnikov občinskih družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine, so se proslave udeležili tudi predsednik slovenskih sindikatov inž. Janez Barborič s sodelavci, Boris Ziherl in Tone Fajfar.

Navzoče je najprej pozdravila predsednica sindikalne organizacije v Šeširju Milka Langerholc, ki je tudi na kratko spregovorila o razvoju delovne organizacije. Dejala je, da se številnim delovnim zmagam njihovega kolektiva in jubilejem približuje še ena. Ob dnevu republike bodo odprli novo tovarno na Trati in tako zelo izboljšali pogoje dela pa tudi produktivnost in poslovanje.

Za njo je povzel besedo predsednik občinskega sindikalnega sveta Marjan Gantar. Spregovoril je o razvoju delavskega gibanja na Gorenjskem in v Škofji Loki. Dejal je, da je v obdobju pred drugo svetovno vojno delavstvo prevzelo vlogo tožitelja in vedno bolj pogosto zahtevalo svoje pravice. Stavkovni val, ki je zajel svet ob pojavu fašizma in na pragu druge svetovne vojne, je odjeknil tudi pri nas. Delavci na Gorenjskem, posebno pa delavci tovarne Šešir, so že zelo zgodaj pokazali svojo zavest. Najprej leta 1933, ko so se povezali v svoji organizaciji, ki je bila vključena v Jugoslovansko strokovno zvezo. Nato leta 1935, ko so se zaradi nevdržnih razmer odločili za stavko in vzdržali v boju z delodajalcem mesec dni: od 11. oktobra do 11. novembra, ko so se vrnili na delo.

Tudi med narodnoosvobodilno borbo so delavci Šeširja ostali zvesti

revolucionarni tradiciji. Veliko število se jih je vključilo v borbo, tisti pa, ki so ostali v tovarni, so s sabotažami in drugimi akcijami preprečevali sovražniku, da bi izdelke in material uporabljal za svojo vojsko.

Zatem je Marjan Gantar govoril o razvoju samoupravnih odnosov in samoupravljanja ter vloge delavskega razreda v sedanjih revolucionarnih spremembah v naši družbi.

Udeleženec stavke upokojenec Franc Logonder, ki je bil v letih pred vojno vodja delavskih zaupnikov v Šeširju in eden od voditeljev stavke, je zatem obudil spomine na dogodke pred štiridesetimi leti. Dejal je, da se je prva revolucionarna iskra vkresala v Šeširju že leta 1933, ko so se delavci organizirali v strokovni organizaciji. Ustanovni sestanek strokovne zveze je bil 8. avgusta v vrtni lopi gostilne Plevna. Še preden so se delodajalci zavedali, kaj se v tovarni dogaja je bilo v Jugoslovansko strokovno zvezo včlanjenih 95 odstotkov delavcev. Organizirano delavstvo je potem iz meseca v mesec zahtevalo od delodajalcev, da spoštujejo njihove, z zakonom določene pravice, in njihov položaj se je resnično izboljševal. Že naslednje leto so sklenili kolektivne pogodbe, na jesen leta 1935 pa so zahtevali popravilo kolektivne pogodbe in zvišanje plač.

»Vedeli smo, da je leto poslovno uspešno, vendar je delodajalec odklanjal naše zahteve. Mi pa smo vztrajali in ker po preteku določenega roka, to je 11. oktobra 1935, zadeve še niso bile rešene, smo začeli s stavko. Organizacija štrajka se je v celoti posrečila. Proizvodnja se je povsem ustavila. Že takoj prvi dan smo organizirali stavkovni odbor, ki je takoj napravil razpored straž pri vseh vhodih v tovarno. Stražili smo v skupinah in se menjavali vsaki dve uri, noč in dan, ves čas trajanja stavke.

Stavka ni presenetila samo delodajalca, ampak je močno odjeknila tudi med delavci v Škofji Loki in drugih gorenjskih mestih. Vse pošteno delavstvo se je z našim bojem strinjalo. Le mestna buržoazija nas je zasmehovala češ, da smo se upijanih kruha in da stavka ni za Škofjo

Ob 40-letnici stavke v Šeširju je bila v soboto v kinu Sora v Škofji Loki svečana proslava. Poleg članov kolektiva in gostov je bilo na proslavi tudi okrog 80 udeležencev stavke.

Loko, ampak kvečjemu za Ameriko. Strankarski voditelji, tako liberalni predvsem pa klerikalni, so na vsa usta vpili, da so komunisti pokazali, kaj so in zakaj sčuvajo delavce. Prav dobro se še spominjam enega od pogovanj v Ljubljani. Ko smo prišli zastopniki delavcev v sejno dvorano pri Zadrufni gospodarski banki v Ljubljani, le-ta je bila lastnica naše tovarne, je predsednik banke poklical po telefonu še druge svetovalce. Javil jim je je, da so komunisti iz Škofje Loke že prišli.

Ker se je stavka vlekla kar štiri tedne, so nam na pomoč priskočili kmetje in loški obrtniki, ki so skrbeli za prehrano stražarjev. Čeprav smo toliko časa vztrajali, pa je delodajalec ostal neizprosni. Zato smo se delavci sporazumeli, da bomo 11. novembra ponovno začeli delati.

Sporazum z upravo podjetja je zagotovil vse že obstoječe obveznosti delodajalca do delavcev, izključil je vsakršno izvajanje sankcij proti delavcem in proti stavkovnim voditeljem.

Čeprav v svojih zahtevah nismo uspeli, je bil moralni uspeh stavke izredno velik. Vplival je tudi na delavce v drugih tovarnah v Škofji Loki in v Kranju. Do tedaj ni bilo nikjer v okolici čutiti delavskega gibanja, od tedaj naprej pa so tudi v drugih podjetjih postali zahtevnejši.

Tudi vodstvo podjetja je spoznalo, da bo moralo z nami resno računati, zato nam je čez nekaj časa mezde dvignilo. Vedelo je, da se bomo ponovno uprli, če nas bodo hoteli izigrati.

Proslave se je udeležila tudi Ivana Pintar, ki je kot dvajsetletno dekle sodelovala v stavki. Danes

je upokojenka, svojega dela v Šeširju in dela v organizaciji ter štrajka pa se spominja takole:

»V Šeširju sem se zaposlila kot štirinajstletno dekle. Že nekaj let kasneje sem se vključila v priprave za osnovanje organizacije in tudi v organizacijo sem bila vključena od vsega začetka. Organizacija je imela zelo dobro

Nadaljevanje na 12. strani

Franc Logonder

Prodaja s popustom

BELA TEHNIKA GORENJA
I. in II. kvaliteta
5 %

stanovanjsko in kuhinjsko pohištvo 3 — 5 %

od 10. novembra do 10. decembra

v poslovnih enotah:
salon kuhinjske opreme Dekor, Kranj
salon pohištva veleblagovnice Globus
Prodajalna Slon Žiri

XVI. NOVOLETNI SEJEM OD 17. DO 26. DECEMBRA 1975

Naročnik:

Na Jezerskem vedno kaj novega

Mariji Toporiš, ki je že več kot tridesetkrat darovala kri, so na petkovem občnem zboru RK Stražišče posebej čestitali in ji izročili šopek cvetja. — Foto: F. Perdan

Najbolj pomembno je krvodajalstvo

Stražišče pri Kranju — Krajevna organizacija Rdečega križa je imela v petek občni zbor, na katerem so pregledali delo v preteklem mandatnem obdobju, razrešili stari odbor in izvolili novega ter podelili priznanja krvodajalcem, ki so večkrat pa tudi dvajsetkrat ali celo tridesetkrat darovali kri. Pevci Svobode in učenci osnovne šole Lucijana Seljaka — podmladkarji Rdečega križa — pa so pripravili krajši kulturni program. Občnega zbora se je udeležil tudi predsednik občinske organizacije RK primarij dr. Branko Štangl.

Na zboru so najprej pregledali opravljeno delo. Poročilo je prebrala tajnica krajevne organizacije inž. Magda Siler. Povedala je, da se njihova organizacija vključuje v vse akcije, ki jih pripravlja občinska organizacija. Posebno velike uspehe so dosegli pri organizaciji krvodajalstva in pri zbiranju oblačil in obutve ter skrbi za socialno ogrožene na svojem območju. Udeleženci zbora so v razpravi podprli tudi pobudo za izgradnjo nove zdravstvene postaje v Stražišču in akcijo za izvedbo referendumu za uvedbo krajevnega samopriskpeva, s pomočjo katerega bodo v Stražišču ceste in poti oblekli v asfaltno prevleko.

Nato je primarij dr. Branko Štangl podelil priznanje krvodajalcem, ki so večkrat darovali kri. Več deset občanov je dobilo priznanja za pet- in desetkratno darovanje krvi. Jože Hladnik, Andrej Vočar, Marija Strukelj in Metka Sparovec so kri darovali petnajstkrat, Lado Pegam in Miro Berce sta dobila priznanje za 25-kratno udeležbo na krvodajalskih akcijah, Marija Toporiš pa je kri darovala kar tridesetkrat.

Ob zaključku zbora so razrešili stari in izvolili novi odbor. Za predsednika so ponovno izvolili dr. Janeza Bajžlja, ki je krajevno organizacijo RK vodil že nekaj preteklih mandatnih dob.

»Rdeči križ je najbolj množična družbena in humanitarna akcija na našem terenu,« je dejal, »saj vključuje več kot 45 odstotkov občanov. Lani je bilo vanjo vključenih približno 1300 Strašanov kot rednih članov, poleg tega pa imamo tudi okrog 120 podpornih članov.«

»Katero so glavne naloge organizacije?«

»Najbolj pomembna naloga je brez dvoma organizacija krvodajalstva. Menim, da smo pri tem tudi uspeli. Odziv je namreč vedno zelo dober. Leta 1973 je darovalo kri 200 krajanov, lani 183, letos pa v devetih mesecih že 190.«

Druga akcija, ki jo izvajamo v skladu s programom občinske organizacije RK, je zbiranje oblačil. Vsako leto zberemo okrog 1300 kg oblačil, ki jih nekaj razdelimo tudi socialno ogroženim družinam na našem terenu. Vsako leto ob prazniku obiščemo in obdarujemo družine in občane, ki živijo v težkih razmerah ali so bolni. Poleg tega pa veliko pozornosti posvečamo tudi zdravstvenemu prosvetljevanju prebivalstva. V ta namen pripravimo vsako leto nekaj predavanj z raznih zdravstvenih področjih. Predavanja so vedno zelo dobro obiskana.«

»Na občnem zboru je bilo videti večina starejše ljudi. Kako skrbite za podmladek?«

»Res je, da v naši organizaciji delajo predvsem starejši ljudje. Toda prav v zadnjem času smo se uspeli povezati z mladinsko organizacijo in smo že pridobili nekaj mladih aktivistov, ki so tudi zelo delovni. Izredno dobro povezavo pa imamo tudi s šolo Lucijana Seljaka, na kateri je zelo delaven podmladek Rdečega križa.«

dr. Janez Bajželj

»Na občnem zboru so v razpravi občani omenili in podprli potrebo po gradnji nove zdravstvene postaje v Stražišču.«

»Vsi Strašani in zdravstveno osebje, ki dela v sedanjih tsnih prostorih, si želimo, da bi Stražišče dobilo novo zdravstveno postajo. Sedanja se stiska v zasilno preurejenem stanovanju in je zares samo »zasilna«. Povedati moram, da je Zdravstveni dom Kranj že uredil vse potrebno za začetek gradnje, le denarja je še premalo. Gradnjo zdravstvene postaje je podprla tudi krajevna skupnost in vse družbenopolitične organizacije v Stražišču in naša organizacija.«

L. Bogataj

Uspela akcija na Dugem otoku

Te dni se je z Dugega otoka vrnila Iskrina mladinska delovna brigada, ki je v kampu Mir urejala teren in ga pripravljala za gradnjo novih objektov.

Kranj — Glavna naloga brigade je bila izgradnja temeljev za novo restavracijo. Kljub kamnitemu terenu je mladinci uspeli, da so dela opravili. Druga pomembnejša naloga je bila izkop jame, v kateri bo stala nova betonska cisterna za vodo. Dela bodo trajala približno tri leta, brigadi pa je uspelo prodreti približno 2 metra globoko v kamnita tla. Cisterna bo imela zmogljivost za 800.000 litrov vode, medtem ko sedanji rezervoar drži le okoli 90.000 litrov.

V treh tednih so mladi izkopali tudi jamo in zabetonirali temelje za novo montažno hišo. V njej bo čez poletje stanovalo osebje, ki bo zaposleno v kampu, pozimi pa bodo v njej shranjevali posteljnino. S tem pa naloga, ki jih je brigadi zastavila Počitniška skupnost, še ni konec. Med drugim so zabetonirali del terase ob morju, uredili požarno varnost v kampu ter popravili pot med kampom in bližnjim jezerom.

Brigado, v kateri je bilo 19 mladinc in mladincev iz vseh branž, je vodila sekretarka mladinske organizacije ZP Iskra Marina Glavan. Prvotno je bilo predvideno, da bo

• Uvodoma velja povedati, da so Jezerjane pretekle dni obiskali nepovabljeni gostje. Od nekdaj se je priklatila medvedja družina in vnesla med domačine, posebno med lastnike ovac, precej strahu. Posledice obiska niso bile nedolžne. Domačini so vedeli povedati, da so v nekem ovčjem tropu našli kar 36 ubitih in raztrganih živali. Lovci so na osnovi posebnega dovoljenja organizirali pogon, vendar so se živali (samec, samica in mladič) preganjalcem izognile. Medvedje so kar pogosti obiskovalci Jezerskega. Za zadnjega, ki se je klatil v okolici, je bil obisk usoden. Omahnil je pod natančnimi strelci domačina Petra Zaplotnika!

• Na pridobitev čakajo člani gasilskega društva Jezersko. To bo novo gasilsko vozilo IMV-gasilec. Kupljeno bo z denarjem, ki so ga prostovoljno zbrali domačini. Na pomoč je priskočila še kranjska občinska skupščina, občinska gasilska zveza, organizacija splošnega ljudskega odpora in podjetja Central, Kmetijsko živilski kombinat Kranj, Gozdno gospodarstvo Kranj, Kmetijska zadruga Sloga in trgovsko podjetje Živila iz Kranja.

• Veliko Jezerjanov se je po vojni iz rojstnega kraja za stalno odselilo, precej pa je takih, ki bi v domačem kraju radi uredili stanovanje ali pa se celo vrnili v rojstni kraj. Tudi kruha za vse doma ni dovolj, zato se okrog 150 delavcev in otrok vozi dnevno v Preddvor ali v Kranj. Da bi interesom omogočili gradnjo, nameravajo na Jezerskem osnovati stanovanjsko zadrugo. Gradbena zemljišča so, zato so se jih odločili zazidati. Novi stanovanjski objekti bodo brez dvoma veliko prispevali k razvoju sicer precej oddaljenega kraja.

• Na novo akcijo se pripravlja tudi krajevna skupnost v sodelovanju s krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami. To je asfaltiranje ceste od osnovne šole do zaselka Tihožitje, kot ta del naselja imenujejo domačini. Odločili so se za krajevni samopriskpevek. Asfaltiranje bo veljalo 150.000 dinarjev. Računajo, da bo asfalt vgrajen spomlad. Sicer pa si krajevna skupnost prizadeva dobiti dovoljenje za uporabo gramoznice. Za posipanje in vzdrževanje krajevnih potov in cest bi bil domač gramoz najcenejši. Vožnja od Kranja do Jezerskega namreč vsak kubik materiala precej podraži.

J. Košnjek

Pobratenje lovskih družin

Lovska družina Stol iz Žirovnice že več let tesno sodeluje z lovsko družino iz Brestanice, zato so se odločili, da podpišejo listino pobratena in s tem še tesneje sodelujejo. Lovska družina Stol iz Žirovnice šteje skupaj 47 lovcev, med njimi kar precej mladih, ki so jih starejši vzgajali vse do vključitve v družino. Vsi tisti mladi, ki so se od 14. do 18. leta udeleževali delovnih akcij in sodelovali pri gojitvi divjadi, so se brez sicer obveznega prispevka včlanili v družino.

Lovci iz Žirovnice, kjer imajo največ visokega lova, se bodo z lovci iz Brestanice, kjer gojijo predvsem nizki lov, pobratili še letošnje leto.

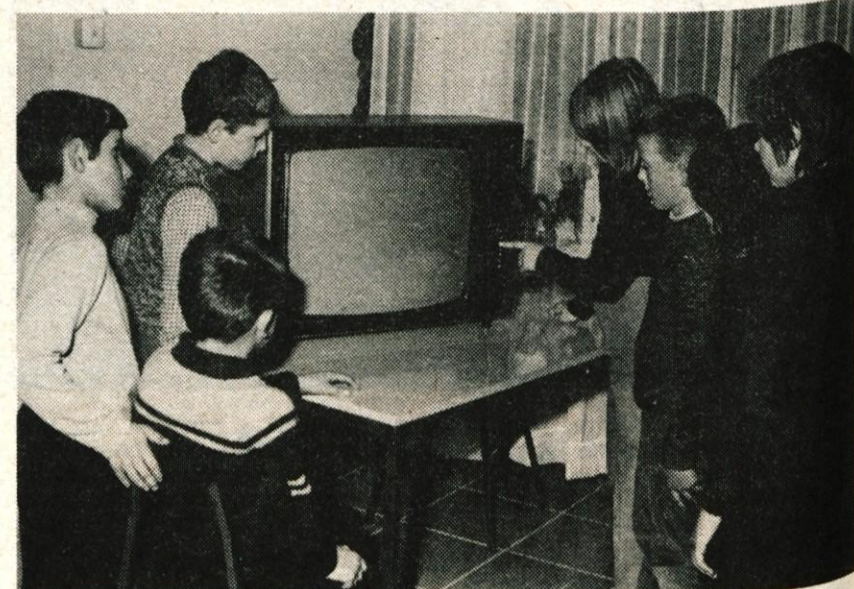
D. S.

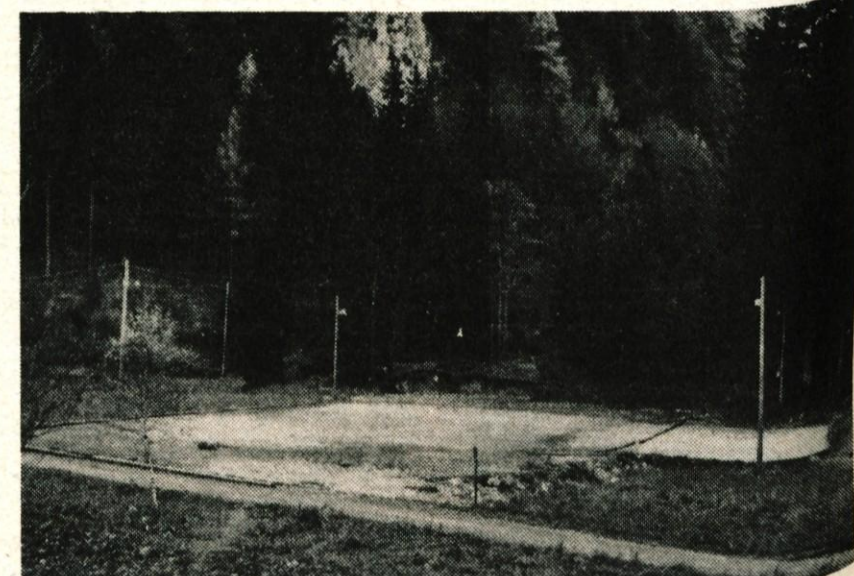
POPRAVLJENA CESTA NA JEZERSKI VRH — Mejni prehod na Jezerskem vrhu se po številu potnikov in vozil sicer ne more primerjati z Ljubeljem, Šentiljem ali Korenskim sedlom, pa se vendarle lahko ponaša z dobro urejeno cesto tako na naši kot na avstrijski strani. V sobotah in nedeljah prestopi v obeh smereh državno mejo povprečno 100 potnikov in okrog 50 vozil, v delavnih pa je promet skoraj za polovico manjši. Precej je tovornega prometa, saj je na avstrijski strani Jezerskega vrha dokaj močna lesno-predelovalna in celulozna industrija, ki sodeluje z našimi podjetji te vrste. Cesta od Štularja do mejnega prehoda je bila pred dobrim mesecem temeljito popravljena. Precej boljša je kot cesta od Jezerskega do Kranja oziroma Preddvora. Na fotografiji je 3. serpentina, ki je bila deležna temeljite rekonstrukcije. (jk) — Foto: F. Perdan

NAJMLAJŠI SO ZADOVOLJNI — Prvega septembra so v osnovni šoli na Jezerskem odprli vzgojnovarstveni oddelek. Vrtec za predšolske otroke je odprt vsak dan od pol petih zjutraj do pol štirih popoldne. 22 otrok prihaja vsak dan v varstvo. Zanje skrbita vzgojiteljica Danica Gaber in varuška Paula Selišnik. Sčasoma je pričakovati tudi želje po varstvu dojenčkov. (jk) — Foto: F. Perdan

TELEVIZOR ZA DARILO — Prijetno so bili presenečeni jezerski šolarji, ko so jim samoupravni organi Elektrotehničnega podjetja iz Kranja in trgovskega ter gostinskega podjetja Central iz Kranja sporočili, da so jim kupili za darilo črno-beli televizijski sprejemnik. Slovesno so ga jim izročili v začetku oktobra. Jezerska osnovna šola ima pet razredov, ki združujejo 64 učencev. Mladi Jezerjani se podjetjema najtopleje zahvaljujejo! (jk) — Foto: F. Perdan

SAMI UREJUJEJO HOKEJSKO IGRISČE — Tudi na Jezerskem ni manjka ljubiteljev hokeja. Lani jim je uspelo precej dolgo obdržati led, čeprav jim zima ni bila preveč naklonjena. Jezerjani so tudi uspešno nastopali v gorenjski »divji« hokejski ligi. Za letošnjo hokejsko sezono se nameravajo Jezerjani še bolje pripraviti. Za hotelom Kazina urejujejo s prostovoljnimi delom naravno drsališče. Tudi po 20 mladincev se je pod vodstvom predsednika hokejske sekcije Andreja Zadnikarja zbiralo na delovnih akcijah. (jk) — Foto: F. Perdan

Revolucionarnost in ustvarjalnost v preteklosti in sedanosti

Nadaljevanje s 1. strani

Ivana Pintar

vodstvo, ki je znalo pritegniti delavce. Zato smo se tudi pozivu na stavko disciplinirano odzvali. Delavci smo zapustili tovarno in stražili, da stavkokazi ne bi mogli vanjo. Brat Jože, ki je tudi delal v Seširju, je bil vse štiri tedne pred tovarno, jaz pa sem vsak dan hodila domov. Da smo lahko vzdržali, smo organizirali nabiralno akcijo med kmeti in obrtniki. Dajali so nam hrano. Ves čas štrajka, so vse naše akcije spremljali orožniki. Sicer se v stavkovno gibanje niso vtikali. Pa tudi iz srezkega glavarstva je bil vedno kdo prisoten in je delal zapisnike o vsem, kar smo na sestankih govorili.

Ne samo ob štrajku, tudi drugače smo bili delavci Seširja zelo enotni. Ves čas smo organizirali izobraževalne tečaje. Med predavatelji, ki so hodili k nam, so bili dr. Jože Vilfan, dr. Aleš Stanovnik, dr. Pokorn, Tone Fajfar,

Jože Rozman in drugi. Imeli smo tudi svojo knjižnico, ki je delala v ilegali.

Pripravili smo več akcij, s katerimi smo manifestirali našo organiziranost in zavednost. Največji praznik za našo organizacijo pa je bil leta 1938, ko smo razvili svoj delavski prapor. Te velike manifestacije se niso udeležili samo delavci loškega okraja, ampak so prišli tudi zastopniki jugoslovanske strokovne zveze iz vse Slovenije od Jesenic do Maribora. Ta prapor sedaj hrani Loški muzej.

»Kot strokovni tajnik sem ob štrajku hodil v Sešir bodrit delavce naj v svojih zahtevah ne popustijo. Posređoval sem tudi v

pogajanjih med delodajalci in delavci. Toda šele mnogo let po stavki, ko sem zbiral gradivo o stavkovnem gibanju na Gorenjskem, sem iz originalnih zapisnikov uprave združne gospodarske banke izvedel, da je imel upravni odbor nekaj dni po stavki sejo. Na njej so pregledali poslovanje podjetja in ugotovili, da je bila tisto leto izredna konjunktura, da so delavci izredno dobro delali in da kljub štrajku ne bodo imeli izgube, temveč še vedno velik dobiček. Ker so se bali, da bi delavci zato zvedeli in ker so poznali njihovo odločnost, da se bore za svoje pravice, so sklenili, da jim dvignejo mezde. Delavci so dobili poseben dodatek ob božiču in potem večji dohodek vsak mesec. Tako se je izkazalo, da so delavci v štrajku uspeli v vseh zahtevah, tudi v zahtevi, da jim delodajalec dvigne mezde.

Besedilo: L. Bogataj
Fotografije: F. Perdan

Otvoritev nove vojaške gimnazije »Franc Rozman-Stane« so se udeležili številni gostje. — Foto: F. Perdan

Slovenci dobili vojaško gimnazijo

Končno je tudi naša republika dobila vojaško gimnazijo. To je prva vojaška in prva celodnevna gimnazija v Sloveniji. Slovesna otvoritev novih prostorov je bila v petek, 7. novembra, dopoldne za Bežigradom v Ljubljani. Poleg gojencev gimnazije, več kot 150 jih že obiskuje ta srednješolski zavod, njihovih svojcev, predstavnikov družbenopolitičnega in kulturnega življenja republike in federacije ter predstavnikov JLA so se svečanosti ob otvoritvi udeležili tudi pomočnik zveznega sekretarja za ljudsko obrambo generalpolkovnik Ivan Dolničar, komandant ljubljanskega armadnega območja generalpolkovnik Franc Tavčar-Rok ter predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije dr. Avguštin Lah.

Zbranim je v imenu Zveznega sekretariata za narodno obrambo najprej spregovoril generalpolkovnik Ivan Dolničar. Menil je, da bo dejavnost nove vojaške gimnazije v Ljubljani predstavljala pomemben delež v celovitosti obrambnih priprav. Takoj nato je poveljnik ljubljanskega armadnega območja generalpolkovnik Franc Tavčar-Rok odkril doprsni kip slavnega partizanskega komandanta in narodnega heroja Franca Rozmana-Staneta, po katerem se ljubljanska vojaška gimnazija imenuje.

O pomenu vojaške gimnazije za našo republiko ter SFRJ sploh je na slovesnosti govoril podpredsednik IS SRS dr. Avguštin Lah. Tej srednji šoli, šoli, ki bo vzgajala bodoče starešine JLA, prisojamo izredno velik pomen, je poudaril. To je gimnazija posebnega tipa. Mogoče bi jo lahko primerjali s pedagoškimi gimnazijami. Na njej bomo še poseben poudarek posvečali razvijanju svobodnih aktivnosti. In mislim, da se bo za vojaške poklice odločalo tudi vse več fantov iz naše republike, saj Slovenci nismo prav nič drugačen narod kot so drugi jugoslovanski narodi je dejal dr. Avguštin Lah.

V bogatem kulturnem programu na petkovi svečanosti so poleg pevskega zbora gimnazije Franc Rozman-Stane sodelovali še orkester JLA iz Ljubljane, basist ljubljanske opere Franc Javornik ter recitatorji. Po končani proslavi ob otvoritvi pa so si gostje z zanimanjem ogledali še prostore nove gimnazije: moderne kabinete in druge delovne prostore ter vojaški dijaški dom Franc Rozman-Stane.

Zaradi velikih potreb po aktivnem oficirskem kadru slovenske narodnosti je bil vojaški dijaški dom Franc Rozman-Stane v Ljubljani ustanovljen že leta 1971. Prvotno je imel svoje prostore v stari vojašnici

Pomočnik zveznega sekretarja za ljudsko obrambo generalpolkovnik Ivan Dolničar: »Gimnazija predstavlja pomemben delež v celovitosti naših obrambnih priprav!« — Foto: F. Perdan

»Maršal Tito«, sredi lanskega leta pa je bila za njegove potrebe zgrajena nova in sodobna stavba za Bežigradom v Ljubljani, v neposredni bližini v petek odprtih novih gimnazijskih prostorov. Gojenci, ki so bili sprejeti v vojaško gimnazijo leta 1971 so obiskovali osem različnih ljubljanskih srednješolskih zavodov (štiri gimnazije in štiri tehnične srednje šole), poučevalo pa jih je prek dvesto profesorjev. Ker so se razmere za studij le izboljševale, se je v dijaški dom in gimnazijo iz leta v leto vpisovalo vse več dijakov.

S tem pa, ko je začela vojaška gimnazija Franc Rozman-Stane z delom v novih, najsodobnejše urejenih prostorih, ko ima gimnazija svoje profesorje in ves potreben pedagoški kader, lahko rečemo in trdimo, da so zagotovljene najboljše možnosti za nadaljevanje študija gojencev ljubljanske gimnazije na vojaških akademijah, da je zagotovljeno nadaljnje usposabljanje oficirskega kadra v oboroženih silah SFR Jugoslavije. J. Govekar

Navzoče je pozdravila in na kratko spregovorila o razvoju in načrtih Seširja predsednica organizacije sindikata Milka Langerholc.

Po proslavi so delavci Seširja goste in upokoјence povabili na ogled tovarne. V spremstvu pomočnika tehničnega vodje Jožeta Notarja so si proizvodnjo ogledali tudi Boris Zihel, Tone Fajfar in Tone Polajnar.

Jože Rozman

20 let kranjske bolnišnice za ginekologijo in porodništvo

Dvajset let je minilo od takrat, ko je v nekdanji kranjski Porodnišnici na Gašteju, predhodnici sedanje Bolnišnice za porodništvo in ginekologijo, zajokal prvi novorojenček. Od tedaj se je veliko spremenilo.

Novorojenčki se ne rodijo več v tesnih prostorih stavbe na Gašteju, oprema, s katero dela kolektiv, ki se v slovenskem merilu lahko ponaša tudi z najboljšo kvalifikacijsko strukturo med slovenskimi bolnišnicami, pa dohiteva sodobne dosežke na področju ginekologije in porodništva. Naj ob tem omenimo, da so pri nabavi sodobne opreme vedno imeli poslavi tudi kranjski delovni kolektivi.

V teh dvajsetih letih se je v bolnišnici rodilo več kot 35.000 otrok, opravljenih pa je bilo okoli 50.000 operacij. Ob tem omenimo, da oskrbovane pacientke, teh je bilo skoraj 70.000, niso bile le z ožjega gorenjskega področja, pač pa tudi od drugod, saj si v ustanovo, kjer so uspeli odnos med zdravstvenim delavcem in bolnikom dvigniti na tako visoko raven, bolniki vsekakor rizadevajo priti.

Pomemben uspeh bolnišnice je vsekakor v močno zmanjšani umrljivosti novorojenčkov. Če vemo, da je umrljivost novorojenčkov v Sloveniji 21 promil, je 12-promilna umrljivost, to je 12 umrlih na 1000 živorojenih v kranjski bolnišnici, vsekakor lep uspeh. Te številke vsekakor slone tudi na dejstvu, da se je v tem času razvila organizirana skrb za zaščito ženske, matere in otroka. Tudi umrljivost med pacientkami je bila v dvajsetih letih obstoja bolnišnice minimalna: umrlo je v tem času le 17 žena, med njimi take, ki so jih sprejeli že umirajoče. Tudi organizacija zgodnjega odkrivanja raka stih boleznih na rodilih je v kranjski bolnišnici dobro stekla: večino pacientk, to je 70 odstotkov, odkrijejo, ko je bolezen še v začetni, najzgodnejši fazi.

Vsekakor ne bi uspehi, ki jih lahko sedaj po dvajsetletnem razdobju pregleduje kolektiv bolnišnice, bili tolikšni, če se za to ne bi prizadeval vsak posamezni član kolektiva karkoli in kjerkoli, pa naj bi to bilo v rodni sobi, v operacijski dvorani, na oddelkih ali v tehničnih službah. Ta svoj jubilej je kolektiv proslavil skromno in neopazno, zavedajoč se,

da jubilej proslavljen delovno hasne več kot pa praznovanje v vsem sijaju. L. M.

Na skromni in prisrčni slovesnosti je kolektiv bolnišnice za ginekologijo in porodništvo Kranj proslavil 20-letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti so se za dolgoletno vodstvo zahvalili s šopkom vrtnic direktorju primariju dr. Igorju Vetrju. — Foto: F. Perdan

Martin Košir govoril političnemu aktivu

KRANJ — V petek dopoldne se je sestel ožji politični aktiv Gorenjske. Na sestanku so razpravljali o stališčih predsedstva zveze komunistov Jugoslavije o konceptih graditve družbene samozastite kot osnove varnostnega sistema. O tem je članom aktiva govoril član centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije in podsekretar v zveznem sekretariatu za notranje zadeve Martin Košir. A. Ž.

Seminar za vodstva SZDL

Kranj — Izvršni odbor občinske konference socialistične zveze je na zadnji seji sklenil, da bo pripravil seminar za vodstva krajevnih konferenc socialistične zveze iz kranjske občine. Seminar za predsednike in tajnike krajevnih konferenc SZDL bo v petek in v soboto na Jezerškem. Na seminarju bodo razpravljali o organizacijskih in vsebinskih vprašanjih delovanja krajevnih konferenc socialistične zveze v kranjski občini. A. Ž.